

Lidsrum, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der er den Banfeligbed tilføede, at det er ikke sikkert, at man kan faae faadanne Mænd til frivillig at overtage det Hverv fast for en kortere eller længere Aarrække. Det er grundet i den almindelige Lovgivning, at Borgene ikke kunne undslaa sig for at udføre Bidnepligten eller at fungere som Syns- eller Skjønsmænd ved enkelte Leiligheder. Derfor kunde Lovforslaget, som det forelaa, ikke praktift stode paa nogen Banfeligbed. Naar man derimod vil sætte, at Synsmændene skulle udnævnes for 3 Aar ad Gangen, saa maa man enten gaa den Vej at gjøre det til en Pligt, hvilket ikke følger af den hidtil gjældende Lovgivning, at de Mænd, paa hvem Balget falder, skulle tage imod denne Udnævnelse, og det kan maaffte dog være noget ubilligt; eller ogsaa maa man gjøre det afhængigt af deres gode Villie, om de ville modtage Udnævnelſen for 3 Aar. Efter at jeg har henledet Opmærksomheden herpaa skal jeg imidlertid forbeholde mig med det ærede Udvalg nærmere at overveie dette Spørgsmaal inden 3die Behandling. Jeg har som sagt Intet imod, at man siger, at de udnævnes, forsaavidt de ville modtage faadan Udnævnelse, for 3 Aar ad Gangen; men ville de ikke det, maa man virkelig nøies med at udmelde dem til den enkelte Forretning.

Fønger: Jeg vil takke den ærede Ordfører for en Uttring af ham under hans Foredrag for lidt siden, hvorved han gav Udſigt til, at de særlige Bestemmelſer om, af hvem Tilfynet ſkal udføres, kunne blive tagne under nærmere Overveieſe; thi efter min Mening er det et tvivſomt Punkt i nærværende Lovforslag, om man med Henſyn dertil ganſte har truffet det Rette. Jeg har navnlig Tvil om, hvorvidt det vil være rigtig at paalægge Arbeidsinſpektørerne ex officio at foretage dette Tilfyn, thi det er klart, at diſe Arbeidsinſpektører ere udnævnte i en ganſte anden Henſigt, ſom ikke nødvendigviſ forudſætter, at de have den Kundſkab og den Indſigt, hvorom der er Tale; for at de kunne udføre et ſaadant Tilfyn. Jeg betvivler naturligviſ ſlet ikke, at den ærede Miniſter har erkyndiget ſig og forviſet ſig om, at de Mænd, ſom nu ere Arbeidsinſpektører, ere iſtand til at kunne udføre dette Tilfyn; men en ſaadan Beſtemmelſe kan dog meget let give Anledning til, at man fremtidig i Balget af de Mænd, ſom ſkulle udføre den vigtige Gjerning, der ved Loven om Børns Anvendelſe i Fabrikerne er paalagt Arbeidsinſpektørerne, kan være temmelig meget generet af, at der ved den foreliggende Lov bliver paalagt dem et Tilfyn, ſom de, der ellers vilde være bedſt kvalificerede til at udføre hine Forretninger, ikke ville være iſtand til at udføre paa en tilfredsſtillende Maade. Det forekommer mig ogsaa, at der foruden dette Henſyn er en Banfeligbed, ſom ligeledes blev berørt af den ærede Ordfører, i Anledning af det Valg, ſom den vedkommende Fabrikteier

ſkal træffe, med Henſyn til hvem der ſkal udføre Tilfynet. Jeg tillader mig nemlig at tro, at, om der end kan indrømmes at vælge i den Henſeende, er det, naar Tilfynet ſkal være ret virkſomt og dygtigt, af en viſ Bigtighed, at dette Valg ikke bliver fuldſtændig vilkaarligt. Den ærede Ordfører havde tænkt ſig, at man muligviſ ogsaa kunde give Arbeidsinſpektørerne Frihed til at vælge. Jeg kan nok indſe, at der kan være en ſaadan Betænkelighed derved ſom den, der blev fremhævet af den ærede Juſtitsminiſter, men i ethvert Tilfælde synes det mig, at man maa beſtemme, at et ſaadant Valg ikke kan gjøres om igjen inden meget kort Tid. Valget maa i alt Fald finde Sted for en viſ Periode, ſaaledes, at den Mand, der ſkal udføre Tilfynet, ikke er udfat for, at den, hos hvem han ſkal udføre Tilfynet, naar han føler ſig utilfreds med hans Bemærkninger, ſtrag ſkal kunne foranſtalte ham aſſat, naar han har anſet imod ham; thi derved vil aabenbart Tilfynet komme til til at lide. Dernæſt er der endnu et Punkt, ſom jeg tror rigtig, er taget i Betragtning i den Henſeende, nemlig Beſtemmelſen med Henſyn til Erleggelſen af Kjendelſen for dette Tilfyn. Det er viſt en fuldkommen rigtig Tanke, der har forſvævet Miniſteriet, naar det ikke har villet, at Arbeidsinſpektørerne ſkulle til ſig ſelv opkræve denne Kjendelſe hos vedkommende Fabrikteier; men jeg maa tilſtaa, at jeg oprindelig har forſtaet dette ſaaledes, ſom om Arbeidsinſpektørerne ſelvfølgelig vilde faae et Bederlag. Det forekommer mig imidlertid, at der nys fra den ærede Juſtitsminiſters Side ſaldt en Uttring om, at dette Arbeide ſkulde udføres ganſte gratis, men det tror jeg ikke er heldigt. Naar man tager i Betragtning, at Arbeidsinſpektørerne, naar de ſkulle foretage et ſaadant Tilfyn, ofte maa foretage Reiſer, hvortil de anvende en hel Del Tid, og at de ved de ſædvanlige Diæter og Reiſegodtgjørelſer ofte ikke ere dækkede for de Udgifter, ſom forefalde paa en ſaadan Reiſe, tror jeg, det maa ſiges at være temmelig miſligt, at der ikke ydes noget Bederlag for ſaadanne Forretninger, ſom dog, naar Alt kommer Alt, ligge udenfor det, der egentlig har været diſe Mænds Embedsgjerning. Jeg er derfor meget tilfreds med, at den ærede Ordfører har givet Udſigt til, at diſe Punkter kunne komme under en fornyet Overveieſe mellem 2den og 3die Behandling.

Ordføreren: (Zahlé). Jeg havde ikke troet, at det ſkulde være nødvendigt for mig yderligere at gjøre opmærksom paa, i hvilken Retning Udvalgets Beſtræbelſer ere gaaede i Overensſtemmelſe med den Hovedtanke, jeg tillod mig at nævne, da jeg før havde Ordet, men da den høitærede Miniſter i ſit Foredrag har ladet indflyde en Bemærkning om, at Udvalgets Endringsforſlag, uagtet der foreligger en Række af 35, dog ikke ere videre indgribende, ſkylder jeg det